

Biuletyn Nr 7/10 z dnia 5 sierpnia 2010 r.

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	8
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ	13
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	14
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 81/10

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użytkownikowi wieczystemu nieruchomości przysługuje roszczenie z art. 124 ust. 5 u.g.n. w sytuacji, gdy tylko część oddanego w użytkowanie gruntu została zajęta pod budowę infrastruktury technicznej, wykluczającej dotychczasowe użytkowanie nieruchomości, a w przypadku odpowiedzi pozytywnej czy Skarb Państwa jest uczestnikiem koniecznym takiego postępowania ze względu na fakt, że na jego rzecz następuje nabycie prawa, nawet wówczas, gdy jest on właścicielem nieruchomości?”

III CZP 82/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy notariusz przy dokonywaniu czynności poświadczenia własnoręczności podpisu pod oświadczeniem sporządzonym w języku obcym ma obowiązek badania zgodności z prawem treści złożonego oświadczenia?”

III CZP 83/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji, gdy przy określaniu wartości nieruchomości przy zawieraniu umowy zamiany na podst. art. 15 ustawy z dnia 21

sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.) pominięto należny podatek od towarów i usług, właścicielowi nieruchomości, przy określaniu wartości której nie uwzględniono podatku od towarów i usług przysługuje na podst. art. 15 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.) w zw. z art. 56 k.c. roszczenie o zapłatę różnicy wartości przeciwko właścicielowi nieruchomości, przy określaniu wartości której uwzględniono podatek od towarów i usług?”

III CZP 84/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zbycie przez współnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dotychczas posiadanych udziałów, po nabyciu prawa pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym, uniemożliwia współnikowi wykonanie tego prawa w sytuacji, gdy oświadczenie dotychczasowego współnika o objęciu udziałów złożone zostało przed datą zawarcia ze spółką umowy zbycia dotychczasowych udziałów i gdy przedstawienie spółce tego oświadczenia w wymaganej formie nastąpiło wprawdzie w dacie wyznaczonej do wykonania prawa pierwszeństwa, lecz po dacie zawarcia umowy zbycia udziałów?”

III CZP 85/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w budynku, który obejmuje tylko jeden samodzielny lokal, można ustanowić odrębną własność tego lokalu?”

III CZP 86/10

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd okręgowy, rozpoznając zażalenie na odmowę dokonania czynności notarialnej, orzeka jako sąd odwoławczy, czy też jako sąd pierwszej instancji?”

III CZP 87/10

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy skorzystanie przez strony niezadowolone z rozstrzygnięcia Komisji Prawa Autorskiego, o którym mowa w art. 108 ust. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631) z prawa wniesienia powództw do właściwych sądów okręgowych, stosownie do art. 108 ust. 7 tej ustawy uzasadnia odrzucenie jednego z tych pozwów w sytuacji, gdy doręczenia obu tych pozwów miały miejsce w tej samej chwili (art. 192 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.)?”

III CZP 88/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie o ustalenie nieistnienia należności wynikającej z administracyjnego tytułu wykonawczego wystawionego w związku z nieuiszczeniem dodatkowej opłaty za nieopłacony postój w strefie płatnego parkowania o jakiej mowa w art. 13f ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych?”

III CZP 89/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawieszenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela po zakończeniu przetargu i postanowieniu sądu, wydanym w trybie art. 988 § 2 k.p.c. o wstrzymaniu wydania postanowienia co do udzielenia przybicia, stanowi przeszkodę w wydaniu postanowienia o udzieleniu przybicia na rzecz licytanta, który zaoferował najwyższą cenę?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 45/10 – z dnia 7 lipca 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

Następca prawny osoby, na rzecz której wpisane jest prawo w księdze wieczystej, nie należy do kręgu uczestników postępowania wieczystoksięgowego w sprawie o wpis obciążenia tego prawa także wtedy, gdy jego następstwo wynika z dokumentów złożonych w aktach księgi wieczystej i został dokonany wpis ostrzeżenia o niezgodności stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

III CZP 1/10 – z dnia 13 lipca 2010 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Sporem związanym z zawarciem umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 ze zm.), jest także spór dotyczący treści umowy. Dopuszczalność drogi sądowej w sprawach związanych z zawarciem takiej umowy uzależniona jest od wyczerpania postępowania przed Komisją Prawa Autorskiego, określonego w art. 108 ust. 5 ustawy.

III CZP 29/10 – z dnia 13 lipca 2010 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Sąd może odmówić zwolnienia strony od kosztów sądowych lub ustanowienia pełnomocnika w celu wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jeżeli skarga z oczywistych względów podlegałaby odrzuceniu.

III CZP 23/10 – z dnia 21 lipca 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, mandat członka zarządu wygasa w terminie przewidzianym w art. 202 § 1 k.s.h. także wtedy, gdy według uchwały wspólników powołanie nastąpiło na czas nieokreślony.

III CZP 47/10 – z dnia 21 lipca 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Podstawą powództwa opozycyjnego przewidzianą w art. 840 § 1 pkt 2 *in fine* k.p.c. jest nierozpoznanie przez sąd zarzutu spełnienia świadczenia, zgłoszonego przed zamknięciem rozprawy.

III CZP 49/10 – z dnia 21 lipca 2010 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Dopuszczalne jest zabezpieczenie roszczenia o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przez zawieszenie postępowania rejestrowego dotyczącego wpisu zmian na podstawie tej uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CSK 233/09 – wyrok z dnia 10 lutego 2010 r.

W razie zapłaty przez gwaranta na rzecz gwarantariusza sumy gwarancyjnej, mimo braku uzasadnienia materialno-prawnego w stosunku podstawowym, rozliczenie korzyści majątkowej następuje pomiędzy stronami tego stosunku.

V CSK 234/09 – wyrok z dnia 10 lutego 2010 r.

Członek zarządu spółki z o.o. nie ponosi odpowiedzialności z art. 298 § 1 k.h. jeżeli wykaże, że wierzyciel spółki nie uzyskałby zaspokojenia swej wierzytelności względem spółki, nawet wtedy, gdyby we właściwym czasie wszczęto postępowanie upadłościowe lub układowe.

V CSK 242/09 – wyrok z dnia 25 lutego 2010 r.

Roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej ruchem zakładu górniczego prowadzonego zgodnie z prawem przedawnia się w terminach dotyczących roszczeń deliktowych.

V CSK 293/09 – wyrok z dnia 25 lutego 2010 r.

Odpowiedzialność na podstawie art. 746 § 1 k.p.c. jest niezależna od winy.

IV CSK 379/09 – wyrok z dnia 11 marca 2010 r.

W sprawie wytoczonej na podstawie art. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003

r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.) powód powinien wykazać te okoliczności, które w świetle wiedzy i zasad doświadczenia życiowego wpływają na ryzyko wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości przedsiębiorstw posługujących się tą samą (zbliżoną) nazwą.

III CNP 27/09 – wyrok z dnia 12 marca 2010 r.

O bycie zobowiązania rozstrzyga istnienie, znajdującego wyraz w jego treści, godnego ochrony interesu wierzyciela; gdy tego interesu brak, zobowiązanie nie powstaje, a powstałe wygasa.

III CSK 203/09 – wyrok z dnia 9 kwietnia 2010 r.

Uchylenie przez Sąd Najwyższy prawomocnego postanowienia sądu opiekuńczego, wydanego na podstawie art. 156 k.r.o., po zawarciu umowy, której dotyczyło udzielone zezwolenie, nie powoduje nieważności tej umowy.

V CSK 355/09 – wyrok z dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sprawa z powództwa Agencji Rynku Rolnego o zwrot dopłaty do ceny skupu zbóż wypłaconej producentowi w 2001 i 2002 r. podlega rozpoznaniu na drodze sądowej.

V CSK 357/09 – wyrok z dnia 22 kwietnia 2010 r.

O „trwałej zmianie sposobu korzystania z nieruchomości” w rozumieniu art. 73 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741 ze zm.) może decydować też określony stopień intensyfikacji eksploatacji nieruchomości przez jej użytkownika wieczystego.

V CSK 367/09 – wyrok z dnia 22 kwietnia 2010 r.

Uchwała wspólnoty mieszkaniowej, na podstawie której objęto współwłasnością przymusową właścicieli lokali w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. Nr 85, poz. 388 ze zm.) środki pieniężne zgromadzone na tzw. funduszu remontowym wspólnoty, jest niezgodna z prawem (art. 25 ust. 1 ustawy).

III CZP 3/10 – postanowienie z dnia 28 kwietnia 2010 r.

1. W sprawie o rozstrzygnięcie kolizji ustawy z prawem unijnym, wymagającej wykładni tego prawa, wyłącznie właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

2. W sprawie, w której do wystąpienia do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w postępowaniu prejudycjalnym (art. 267 TFUE) uprawniony i zobowiązany jest sąd drugiej instancji, Sąd Najwyższy, któremu na podstawie art. 390 § 1 k.p.c. przedstawiono do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne dotyczące kolizji ustawy z prawem unijnym, odmawia podjęcia uchwały. W takiej sytuacji brak podstaw do wystąpienia przez Sąd Najwyższy do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia prejudycjalnego.

III CSK 143/09 – wyrok z dnia 28 kwietnia 2010 r.

Artykuł 445 § 3 k.c. nie może być stosowany w drodze analogii do roszczenia z tytułu zachowku (art. 1002 k.c.).

IV CO 37/09 – postanowienie z dnia 29 kwietnia 2010 r.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego, stwierdzający w sentencji niezgodność z Konstytucją braku określonej regulacji prawnej, nie

stanowi podstawy do wznowienia postępowania przewidzianej w art. 401¹ k.p.c.

IV CSK 467/09 – wyrok z dnia 29 kwietnia 2010 r.

Sprawca szkody nie może powołać się na tzw. przyczynę rezerwową gdy zdarzenie wyrządzające szkodę stworzyło możliwość wystąpienia tej przyczyny.

I CSK 480/09 – wyrok z dnia 19 maja 2010 r.

Obowiązek zarządu spółdzielni niezwłocznego zgłoszenia do sądu wniosku o ogłoszenie jej upadłości aktualizuje się dopiero w razie podjęcia przez walne zgromadzenie uchwały o postawieniu spółdzielni w stan upadłości.

I CSK 591/09 – wyrok z dnia 19 maja 2010 r.

Trwała zmiana sposobu korzystania z nieruchomości – w rozumieniu art. 73 ust. 2 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.) – powodująca zmianę celu, na który nieruchomość została oddana w użytkowanie wieczyste, następuje w wyniku decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego wzniesionego na tej nieruchomości.

III CZP 28/10 – postanowienie z dnia 21 maja 2010 r.

Sąd rejonowy, rozpoznający skargę na czynności komornika, działa jako sąd pierwszej instancji.

II CSK 670/09 – postanowienie z dnia 21 maja 2010 r.

Strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spór o ustalenie nieistnienia umowy ewentualnie stwierdzenie jej nieważności.

IV CSK 359/09 – wyrok z dnia 22 czerwca 2010 r.

Krótką jednostką słowną, pełniącą rolę znaku towarowego, może być utworem w rozumieniu art. 1 ust. 1 Prawa autorskiego, jeżeli wykazuje autonomiczną wartość twórczą.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 16/10

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pojęcie «pełnienia funkcji publicznej» stanowiące znamię przestępstwa z art. 228 § 5 k.k. w brzmieniu przed nowelą z dnia 13 czerwca 2003 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 111, poz. 1061) wprowadzającą definicję legalną osoby pełniącej funkcję publiczną w art. 115 § 19 k.k. ustalane być może wyłącznie w oparciu o kryterium środków publicznych oddanych w dyspozycję danej jednostki organizacyjnej, czy też konieczne jest nadto ustalenie, iż zachowanie danej osoby mającej wypełniać znamię wskazanego przepisu stanowiło władcze dysponowanie środkami publicznymi oraz związane było z ustawowym umocowaniem zakresu uprawnień i obowiązków, które dana osoba miała realizować w sferze publicznej, a ponadto czy przez jednostkę organizacyjną dysponującą środkami publicznymi w rozumieniu art. 115 § 19 k.k. należy rozumieć wyłącznie jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z dnia 24 września 2009 r.) i inne podmioty, którym powierzono administrowanie środkami publicznymi w rozumieniu tej ustawy, czy także podmioty gospodarcze powstałe w oparciu o majątek Skarbu Państwa?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 265/09 – wyrok z dnia 9 marca 2010 r.

Uprawnienie do przekraczania granic wewnętrznych Unii Europejskiej w każdym miejscu bez odprawy granicznej zwalnia od obowiązku nie tylko legitymowania się przed kimkolwiek dokumentem uprawniającym do przekraczania granicy, ale i od powinności posiadania takiego dokumentu w czasie przekraczania tych granic.

IV KK 315/09 – postanowienie z dnia 25 marca 2010 r.

Przestępstwo z art. 586 k.s.h. jest przestępstwem trwałym. Czas popełnienia przestępstwa z art. 586 k.s.h. rozpoczyna się pierwszego dnia po upływie dwutygodniowego terminu od powstania warunków uzasadniających według przepisów upadłość spółki, a kończy z chwilą złożenia przez zobowiązanego wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, ustania warunków uzasadniających upadłość spółki, bądź utraty przez sprawcę statusu osoby zobowiązanej do zgłoszenia takiego wniosku.

V KK 273/09 – wyrok z dnia 7 kwietnia 2010 r.

Narusza, określone w art. 6 k.p.k., prawo oskarżonego do korzystania z pomocy obrońcy, prowadzenie rozprawy głównej w fazie głosów stron i wyrokowania, pod jego nieusprawiedliwioną nieobecność, chociaż udział w niej nie jest obowiązkowy, gdy brak jest na tę absencję zgody oskarżonego.

III KO 83/09 – wyrok z dnia 15 kwietnia 2010 r.

1. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 kwietnia 2009 r., P 11/08, Dz. U. Nr 163, poz. 1363, w wyniku którego utracił moc przepis § 2 art. 148 k.k., stanowi podstawę do wznowienia postępowania karnego, o jakiej mowa w art. 540 § 2 k.p.k., także w tych sytuacjach, gdy w okresie od dnia 26 września 2005 r. do dnia 23 kwietnia 2009 r. doszło do skazania oskarżonego za czyn zakwalifikowany z art. 148 § 3 k.k. i wymierzenia mu kary określonej w § 2 art. 148 k.k. w brzmieniu w tym czasie obowiązującym, choć wskazany wyrok Trybunału nie odnosi się wprost do § 3 art. 148 k.k., ponieważ i tak jego stosowanie w sferze sankcji karnych było możliwe wyłącznie przez jednoczesne zastosowanie art. 148 § 2 k.k., a sam fakt nieprzywołania tego przepisu w wyroku skazującym nie ma w tej materii decydującego znaczenia.

2. Ponieważ § 3 art. 148 k.k. nadal odsyła do art. 148 § 2 k.k., a przepis ten utracił swą moc, nie można odwołać się wprost do kar przewidzianych w tym ostatnim przepisie, jak tego wymaga § 3 art. 148 k.k., zatem zachowania w nim określone powinny być – do czasu ewentualnej zmiany art. 148 k.k. – kwalifikowane z § 1 art. 148 k.k., jako że obejmuje on zarówno zachowania ujęte w jego § 3, jak i pełną gamę sankcji karnych za zabójstwo, w tym także kary, o jakich mowa była w § 2 art. 148 k.k. i do których odsyła art. 148 § 3 k.k. Tym samym nie można też mówić o istnieniu kolizji § 3 i § 1 art. 148 k.k., a tylko przy takiej kolizji w grę wchodziłaby reguła, że *lex specialis derogat legi generali*.

IV KZ 17/10 – postanowienie z dnia 22 kwietnia 2010 r.

Niedopuszczalne jest przy kasacji strony, wniesionej na korzyść oskarżonego od wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ze wskazaniem jedynie rażącej obrazy prawa innej niż obraza art. 439 k.p.k., podnoszenie następnie uchybień wymienionych w tym ostatnim przepisie, już po jej złożeniu i po upływie terminu do wniesienia kasacji, w tym dopiero w zażaleniu na odmowę przyjęcia tego środka zaskarżenia. Zaistnienie takiego uchybienia może natomiast wówczas skarżący zasygnalizować w trybie określonym w art. 9 § 2 k.p.k. sądowi właściwemu do wznowienia postępowania, gdyż są one podstawą do wznowienia procesu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

IV KZ 19/10 – postanowienie z dnia 22 kwietnia 2010 r.

Przewidziany w art. 545 § 2 k.p.k. wymóg sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie przez „adwokata albo radcę prawnego” nie jest dopełniony, jeżeli osobie prawomocnie skazanej za przestępstwo wniosek ten sporządza i podpisuje ustanowiony przez nią w roli pełnomocnika radca prawny, gdyż wnioskodawcą jest tu osoba występująca w procesie jako oskarżony i tak też traktowana również po skazaniu, w postępowaniach prowadzonych po uprawomocnieniu się wyroku, przewidzianych w Kodeksie postępowania karnego, w tym i o wznowienie. Oskarżony bowiem korzystać może z pomocy obrońcy, a nie pełnomocnika, po którego pomoc prawną sięgać mogą strony inne niż oskarżony, zaś obrońcą w sprawach o przestępstwa nie może być radca prawny.

II KO 114/09 – postanowienie z dnia 28 kwietnia 2010 r.

Pozostawienie środka odwoławczego bez rozpoznania (analogicznie – utrzymanie w mocy zarządzenia o odmowie przyjęcia środka odwoławczego) przez sąd odwoławczy nie pozbawia właściwości tego sądu do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem sądu pierwszej instancji, które nie zostało poddane merytorycznej kontroli odwoławczej na skutek wskazanej wyżej decyzji procesowej.

V KO 47/10 – postanowienie z dnia 20 maja 2010 r.

Nie jest możliwe wznowienie, zarówno na wniosek strony, jak i z urzędu, samego postępowania o wznowienie, zakończonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku strony lub o braku podstaw do wznowienia *ex officio*.

III KZ 38/10 – postanowienie z dnia 25 maja 2010 r.

Na wydane przez sąd odwoławczy postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania zażalenie nie przysługuje.

I KZP 6/10 – postanowienie z dnia 29 czerwca 2010 r.

Bezwzględna przyczyna uchylenia orzeczenia – o której jest mowa w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 79 § 1 pkt 3 k.p.k., a nadto w zw. z art. 79 § 4 k.p.k. – zachodzi, gdy w postępowaniu przed sądem oskarżony nie miał obrońcy lub obrońca nie brał udziału w czynnościach, w których jego udział był obowiązkowy wówczas, gdy:

1. organ procesowy powziął wątpliwości co do tego, czy sprawca mógł w czasie czynu rozpoznać jego znaczenie lub pokierować swoim postępowaniem (art. 31 § 1 k.k.) albo, czy jego zdol-

ność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem nie była w znacznym stopniu ograniczona (art. 31 § 2 k.k.), a także wówczas, gdy co prawda brak wątpliwości wskazanych wyżej, ale istnieją one, w ocenie organu procesowego, co do tego, czy stan zdrowia psychicznego oskarżonego pozwala na jego udział w postępowaniu, a jeśli nawet tak, to czy może w tym stanie zdrowia prowadzić samodzielną, rozsądną obronę i w celu wyjaśnienia którejkolwiek z tych wątpliwości dopuścić dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów (art. 202 § 1 k.p.k.) – od momentu powzięcia tych wątpliwości, a więc również przed złożeniem przez biegłych opinii;

2. biegli lekarze psychiatrzy stwierdzili, iż sprawca nie mógł w czasie czynu rozpoznać jego znaczenia lub pokierować swoim postępowaniem (art. 31 § 1 k.k.), a także gdy stwierdzili, że w czasie popełnienia przestępstwa jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona (art. 31 § 2 k.k.), a także wówczas, gdy biegli wprawdzie nie stwierdzili zniesionej lub ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności sprawcy *tempore criminis*, ale organ procesowy nadal ma wątpliwości w tej kwestii i podejmuje dalsze czynności, zmierzające do zweryfikowania zasadności tych wątpliwości;

3. nie zachodzą wprawdzie okoliczności wymienione wyżej w pkt. 2., ale z opinii biegłych lekarzy psychiatrów wynika, że ze względu na stan zdrowia psychicznego oskarżonego *tempore procedendi* nie jest on w stanie brać udziału w postępowaniu lub, co najmniej, nie może bez pomocy obrońcy prowadzić rozsądnej obrony albo – pomimo braku zastrzeżeń ze strony biegłych lekarzy psychiatrów także i w którejkolwiek z tych kwestii – organ procesowy nie usunął swych wątpliwości i zmierza do ich potwierdzenia lub wykluczenia.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II UZP 6/10

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wypłacone w latach 1970 – 1976 premie z funduszu premiowego w Państwowych Gospodarstwach Rolnych podlegają uwzględnieniu w podstawie wymiaru emerytury i renty na mocy art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227)?”

II UZP 7/10

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pod pojęciem uposażenia należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zm.) należy rozumieć uposażenie w wysokości odpowiadającej grupie uposażenia, do której zostało zaszeregowane zajmowane przez funkcjonariusza Policji stanowisko służbowe, czy też uposażenie faktycznie

mu wypłacone na podstawie art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 ze zm.)?”